

EEN VREEMDE LUIJN IN HUIS

Een volks kerstverhaal in drie bedrijven

door

JACK STAAL

Tweede, door de auteur herziene, versie

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN VREEMDE LUIS IN HUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK STAAL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 1990/0220/056
ISBN 9789038500577

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

MARTHA: Een zestigjarige kloeke moederfiguur

JOS: Een nukkige vijftiger

BOL: Een ietwat logge en onfrisse veertiger

SEPPE: Een niet zo snuggere dertiger

TRUDA: Een verwaarloosde buurvrouw

PASTOOR: Een brave herder

BIE: Een jonge bescheiden vrouw

DECOR

De krotwoning van Martha. Raam links midden. Voordeur links achteraan. Deur koer frontaal achteraan, met daarnaast een aanrecht met pompbak, kookvuur met gasflessen en een afgeleefde keukenkast. Rechts twee deuren naar de slaapkamers met daartussen een ouderwetse kachel met daarvoor een rieten armstoeltje en helemaal vooraan een houten krukje. Verder vooral een tafel met vijf stoelen en een zware doorgezakte clubzetel vooraan links.

EERSTE BEDRIJF

(Bol zit in 'zijn' clubzetel met een radiootje tegen zijn oor. Jos zaagt naast de kachel een pallet tot brandhout. Martha zit aan tafel en is bezig met een houtsnijwerkje)

BOL: *(agressief)* Jos!..Jos!

(Jos kijkt verstoord op)

Kunt gij niet wat stiller zagen zeg?! Ik hoor verdomme mijn radio niet meer en het is juist Pavarotti!

JOS: *(afsnauwend)* Zet hem dan wat harder hé Bol.

BOL: Ja, als dat maar eens ging. Maar de pilletjes (batterijtjes) zijn weeral bijna op en wie weet wanneer vinden we er nog eens andere.

JOS: Dan zingt ge zelf maar wat.

BOL: Pavarotti?

JOS: Waarom niet? Het figuur hebt ge al.

(Bol wend zich kwaad mompelend af)

MARTHA: Ge zoudt nogal wat beter dat radiootje wegleggen en de Jos een beetje helpen.

BOL: Helpen? Ik? Ja maar, ge weet toch dat ik dat niet meer kan!

MARTHA: Och zo? En waarom zoudt gij dat niet meer kunnen?

BOL: Wel euh.. met mijn tenniselleboog.

MARTHA: Tenniselleboog, tenniselleboog. Als er iets moet gedaan worden mankeert gij altijd wat. Gisteren was het een weeroog, vandaag een tenniselleboog. Wat zal het morgen zijn?

JOS: *(die ondertussen hout naast de kachel stapelt)* Morgen krijgt hij zijn vodden (maandstonden) door.

BOL: Jaaa! Lacht nog wat met een ziekelijke mens!

MARTHA: Ziekelijke mens? De enige ziekte die gij in uw lijf hebt zitten is lamzakkerij. Een grotere komediant als gij ben ik in heel mijn leven nog nooit tegengekomen.

BOL: Een komediant? Ik, een komediant?

JOS: Och, laat hem maar doen Martha. Eén van de dagen zit hij nog eens dood in zijne zetel omdat hij te lui was om te asemen.

BOL: *(tussen zijn tanden)* Lelijke nurk.

(Jos draait zich razendsnel om en kijkt met dreigende blik naar Bol. Deze zakt wijselijk onderuit, verstopt zich achter zijn radiootje en zingt flauwtjes mee met Pavarotti. Jos zet zich in het rieten armstoeltje voor de kachel. Martha haalt opgelucht adem en gaat voort met haar houtsnijwerk. Stilte.)

MARTHA: *(steekt een beeldje op)* Eindelijk, het is af! Dat was het laatste en al zeg ik het zelf: Het is één van de schoonste die ik al gemaakt heb.

JOS: Gaat ge met die houten beeldjes weer op de rommelmarkt staan?

MARTHA: Nee. Deze zijn niet te koop.

JOS: Wat gaat ge er dan mee doen?

(ook Bol draait zich benieuwd om)

MARTHA: Wel.. *(bedenkt zich)* Dat zeg ik niet.

BOL: *(afkeurend)* Hu!

MARTHA: Het is een verrassing.

BOL: Zolang we ze maar niet moeten opeten!

MARTHA: Dat is ook het enige waar gij aan denkt, aan eten!

BOL: Ja en dat is het enige waar gij niet aan denkt ! *(gebaart naar het gasvuur waarop een kookpot stevig staat te stomen)* Daar zie!

MARTHA: Ooooooooooh! *(snel naar het gasvuur)* Mijn patatten!

BOL: *(mompelt)* Jongens, jongens, jongens toch. Als ik hier alles niet in 't oog hou hé.

MARTHA: *(blozend)* Amai, dat was juist op tijd.

BOL: Volgens dat ik kan ruiken was dat juist overtijd. Het stinkt hier precies naar gepofte kastanjes.

JOS: Zijt ge zeker dat het uw truitje niet is?

(Bol mompelt iets onverstaanbaars. Martha begint de tafel te dekken.)

BOL: *(snel naar tafel)* Gaan we schoven?

MARTHA: We wachten tot de Seppe er is.

BOL: Wel merci, dan kunnen we nog lang wachten!

MARTHA: Dan wachten we nog lang!

(Bol zet zich ontevreden. Truda bibberend op.)

TRUDA: *(kortaf en met luide schelle stem)* Middag allemaal!

BOL: Och hier zie. Mis baksel.

MARTHA: Bol!

TRUDA: Ochot, jullie gingen juist eten zeker?

BOL: Zoals alle dagen rond dit uur hé Truda!

TRUDA: Nu dat ge het zegt! Gisteren was dat ook al!

BOL: En de dag daarvoor en daarvoor. Dat wil wel lukken dat gij altijd juist binnen komt als wij gaan eten hé?

MARTHA: Bol, het is al goed hé! Ga eventjes zitten Truda.

TRUDA: *(beent snel naar de kachel)* Een minuutje dan, omdat ge niet afhoudt. *(zet zich op ' haar ' krukje naast de kachel)* Als ge nu spreekt van een koude winter hé mannekes. *(heft haar rok hoog op naar de kachel)* Amai, amai, amai!

(Jos kijkt op die manier vlak tussen haar benen en kan zich niet snel genoeg afwenden)

En bij jullie brand er dan tenminste nog een stoof!

MARTHA: Is er bij jullie dan weer geen vuur?

TRUDA: Bijlange niet. Ik krijg van onze Gerard weer geen geld om kolen te kopen. Hij brengt zijn dop weer helemaal naar de kroeg, de smeerlap!

JOS: Heeft hij dan geen kou, als hij thuiskomt?

TRUDA: Die van ons, kou? Hoe kan dat nu! Hij ligt een hele dag in zijne nest. En als hij er dan uitkomt is het om een stuk in zijne kraag te zuipen. Hoe kunt ge dan kou hebben? Maar ik zit daar met een ouwe pardessus over mijn lijf, ziet ge. De lafaard.

BOL: Kruipt er dan bij!

TRUDA: Ja tarara, dat ziet ge van hier! Jullie kennen hem nog niet goed, geloof ik. Het is precies zo ne stier. Elke keer als ik er durf bij kruipen heb ik van jan.

MARTHA: Truda!

TRUDA: Jamaar, het is de waarheid! Ik voel mij soms precies een konijn. Pas op, langs de andere kant versta ik hem op dat punt wel een beetje.. Ja, mijn lijf maakt hem bronstig zegt hij.

BOL: Als hij zo'n dingen begint te verkondigen zou ik er toch maar eens mee naar een specialist gaan, als ik van u was.

TRUDA: Oh, daar heb ik al eens raad aan gevraagd manneke. En ik heb er tegen gezegd: meneer dokter, mijne vent is een echte dinges.. een echte seksiefiel.

JOS: En?

TRUDA: Hij heeft pilletjes voorgeschreven. Tegen de drift.

BOL: En?

TRUDA: Geen avance! Drie doosjes had hij al binnen en ge kon er nog altijd een handdoek aanhangen! En dat nog niet alleen. Maar als hij dan gedaan heeft met zijn vettige spelletjes krijg ik elke keer nog wat toeten tegen mijne kop erbij.

MARTHA: Zoudt gij niet beter eens naar de politie gaan Truda?

TRUDA: Die trekken zich dat niet aan manneke. Ge zijt ermee getrouwd zeggen ze en als hij slaat, dan slaat ge maar terug! En dus doe ik dat hé.

MARTHA: Dat is toch ook geen oplossing.

TRUDA: Nee, maar het doet wel goed! En ik ben er verdomme niet bang van! Daarstraks heb ik nog met het broodmes voor zijn neus gestaan. Ik zei Gerard, ge zijt te ver aan 't gaan hé vent en als ge nu niet gaat kalmeren dan snij ik uw machien eraf!

MARTHA: Euh.. (*het gesprek verleggend*) Nu blijft de Seppe toch wel lang weg vind ik.

BOL: Het is te zeggen!

(*Seppe op met oude kinderwagen*)

SEPPE: Hey kluchtzangers!

JOS: (*glimlachend*) Als ge over de duivel spreekt.

(*Seppe zet zijn kinderwagen weg en doet zijn jas uit*)

BOL: Waar zijt gij zo lang blijven plakken zeg? Wij vergaan hier van de honger! Straks zit ik weer met een maagbloeding.

SEPPE: Amai en als uw maag begint te bloeden..! Hé Jos? Dat zal dan nogal een plas zijn hé?

JOS: Hebt ge wat gevonden op het stort?

SEPPE: Ho, ik heb weer chique dingen bij, zenne Jos!

BOL: Ja, die kennen we, die chique dingen van u. Weer een tv zonder beeldbuis zeker?

SEPPE: (*gaat met zijn achterste voor de kachel staan*) Verdomme zeg, nu is het koud. De kaken van mijn gat zijn aaneen gevroren.

BOL: Ik heb nooit kou, ik.

SEPPE: Niet moeilijk. Ge zet ook nooit een stap buiten!

BOL: (*agressief en kinderachtig*) Ah nééééjé?

SEPPE: (*naar Bol en idem*) Ah nééééjé!

BOL: Ah nééééjé?!

SEPPE: Ah nééééjé!

MARTHA: (*heeft ondertussen een kop koffie ingeschonken*) Het is al klaar, het is al klaar! (*tegen Seppe*) Hier zie, drink een kop koffie, daar warmt ge wat van op. (*geeft kop*)

BOL: Koffie? Sinds wanneer hebben wij hier terug koffie?!

MARTHA: Sinds gisteren. Ik heb dat pakje gevonden in een vuilzak van een eethuisje op de Oude Korenmarkt.

BOL: En waarom krijg ik er dan gene en hij wel?!

MARTHA: Omdat er in dat pakje nog maar juist genoeg koffie zat voor één kop.

SEPPE: (*uitdagend*) Héél lekkere koffie Bol. Ouwe Egberts volgens mij.

BOL: En waarom krijgt hij dan die k..?!

MARTHA: Omdat hij al heel de morgen in de kou heeft gelopen om het stort en de vuilzakken uit te kammen terwijl dat gij hier op uwe lamme botten naar de radio zit te luisteren.

BOL: Ja maar, ik zou ook het stort wel willen doen! Maar ge weet toch dat ik dat niet meer kan!

MARTHA: En waarom zoudt gij dat weer niet meer kunnen?

BOL: Wel euh.. (*moet nadenken*) omdat ik last heb van mijn hart.

MARTHA: Als ge last hebt van uw hart moogt ge zeker geen koffie drinken.

SEPPE: (*snel*) Dat is tegen uw kloten hé makker.

MARTHA: En tegen u heb ik al duizend keer gezegd dat ge dat gevloek en die vuile praat voor uzelf moet houden!

SEPPE: (*stomverbaasd*) Vuile praat?.. Welke vuile praat?

MARTHA: Datgene wat ge juist gezegd hebt!

SEPPE: Gezegd? Wat gezegd? En ik heb godverdomme niks gezegd!

MARTHA: Zie! Ge doet het weer, zie!

SEPPE: Wat?

MARTHA: Vloeken!

SEPPE: Wel nondedju en ik zeg niks!.. Ja maar Jos, heb ik nu gevloekt?

JOS: Gij zult ook nooit veranderen hé maat.

BOL: Als ge het maar weet Jos. Een schooier blijft een schooier.

MARTHA: Bol!

SEPPE: Nee, laat hem maar doen Martha, laat hem maar doen. *(naar Bol)* Ja, ik ben een schooier meneer. Ik ben een schooier vanaf de dag dat ik thuis ben gaan lopen. Gaan lopen omdat ze me opsloten in een hondenkot. Of omdat ik alle dagen goed wat lappen tegen mijne smoel kreeg. Of omdat ze hun sigaretten uitduwden om mijn arm. Of omdat ze.. omdat ze..

MARTHA: *(zacht)* Seppe.

SEPPE: Ik was vijftien jaar en ik stond op straat. En ik had nog geen nagel om aan mijn gat te krabben. En dan hé vriendschap, dan zijt ge blij dat ge kunt gaan schooien! Maar één ding mag ik zeggen hé: ik ben altijd een eerlijke schooier geweest. En dat is hier niet voor iedereen waar. Want wat hebt gij zoal uitgestoken voordat ge hier terecht gekomen zijt Bolleke?.. Hé?.. Waar komt gij zoal vandaan?!

BOL: *(ingehouden woede)* Daar hebt gij geen affaires mee.

SEPPE: Ah nee?.. Moet ik eens zeggen waar gij vandaan komt?

MARTHA: Laat het Seppe!

SEPPE: Uit de bak komt gij!.. En wat hebt ge zoal gedaan om in de bak te geraken Bol? Een bank overvallen? Of een oud moedertje hare kop ingeslagen?!

BOL: *(springt recht en grijpt Seppe vast)* Wel gij vuile rotzak! Ik zal u..!

MARTHA: *(probeert er tussen te komen)* Bol, nee!

JOS: *(springt recht en brult)* Genoeg!

(Bol en Seppe bevrozen, loeren benauwd naar Jos en laten mekaar dan vertwijfeld los. Bol gaat terug zitten, Seppe gaat naar het raam. Jos kijkt nog even naar Martha en zet zich aan tafel. Martha zet de aardappelen en een pan op tafel. Ook Seppe zet zich uiteindelijk. Geladen stilte)

TRUDA: Navenant dat er hier veel volk woont is het hier maar stilletjes hé?!

(Iedereen kijkt in één keer naar Truda. Ze wendt zich af)

..Ja.

MARTHA: *(schept aardappelen in)* Och, de Jos had daarjuist gelijk. Het is nu de moment toch niet om ruzie te maken. Morgenavond is het Kerstmis.

(Truda kucht zeer opvallend. Martha glimlacht)

Eet gij soms een patatje mee Truda? *(schept een bord in)*

TRUDA: Naar mij moet ge niet zien manneke.

MARTHA: Ah.

TRUDA: Maar als ik u daar een plezier mee kan doen...

MARTHA: En ge blijft liever naast de stoof zitten zeker?

(Martha met bord naar Truda. De mannen bedienen zichzelf met saus uit de pan)

TRUDA: Als het kan. *(trekt terwijl snel het bord uit de handen van Martha)*

BOL: Zeg en de haring?! Waar is de haring?!

TRUDA: Awel, dat was ik nu ook juist aan het denken zie!

MARTHA: De eerste dagen zal hier zeker geen haring op tafel komen. We zitten veel te slecht bij kas.

BOL: Die vreet wordt hier hoe langer hoe minder! Ik geloof dat ik weeral een paar kilo afgevallen ben.

JOS: Ik wist al niet wat ik aan u zag.

SEPPE: Nog een paar jaar Bol en uw buik is helemaal weg. Dan kunnen ze van uw vel een luchtmatras maken!

BOL: Ja, dat kunt ge van u niet zeggen hé, want gij hebt maar juist genoeg vel om er een bierworstje in te draaien!

SEPPE: Ah jaaaaa?

BOL: Ah jaaaaa!

SEPPE: Ah jaaaaaaa?!

BOL: Ah jaaaaa!

MARTHA: Alstublieft, alstublieft!.. Laat ons nu voor ene keer eens rustig eten.

(Stilte. Bol en Seppe zetten zich in de aanslag en kijken naar Martha. Die maakt een kruisteken. Het sein voor beiden om zich op hun aardappelen te storten. Ze moeten regelmatig blazen omdat ze te heet zijn en verliezen mekaar geen moment uit het oog. Jos eet rustig en hoofdschuddend. Bol wil zich al voor de tweede maal bedienen maar wordt door Martha met haar vork op de vingers getikt.)

BOL: Auw godver..!

MARTHA: Wachten tot iedereen gedaan heeft en dan verdelen we de rest.

BOL: Kan ik er aan doen dat ik een rappe eter ben?

MARTHA: Een rappe eter? Een schropop noem ik u!

SEPPE: Dat moogt ge wel zeggen Martha! Een schropop is het! Hé Jos? Het is een schropop hé.

MARTHA: *(negeert Bol die zijn bord aanbied)* Nog een patatje mannen? Jos?

JOS: Pakt gij maar eerst Martha. Ik heb tijd.

SEPPE: Ja en ik heb ook nog tijd, Martha. Hé Jos? Wij hebben tijd zat hé, wij? Want wij zijn geen schropoppen.

(Bol kijkt in de pot en heeft enkel nog een half aardappeltje. Seppe vind dit geweldig en stoot Jos proestend aan.)

BOL: *(smijt na het eten zijn vork op tafel)* Wanneer gaan wij hier eigenlijk nog eens iets anders eten dan alleen maar patatten met ajuinsaus?

SEPPE: Als we de lotto gewonnen hebben! *(lacht)* Och ja, dat is waar ook, vergeet hem niet in te vullen hé Jos!

JOS: Hebben jullie nog geld?

BOL: *(grijpt gewichtig naar zijn broekzak)* Natuurlijk. Hoeveel is het?

JOS: Hetzelfde als alle weken hé Bol. We vullen er één in van veertig frank plus twee frank voor formuliertjes.. Dat is veertien frank de man.

BOL: *(smijt geld op tafel)* Voila.

SEPPE: *(heeft kleingeld uit zijn broekzak gehaald en telt verwoed)* Veertien frank de man zegt gij toch hé Jos?

JOS: Veertien ja.

SEPPE: Veertien ja, veertien. *(telt opnieuw)* Verdomme, en ik heb nog maar twaalf frank!

BOL: Dat is ambetant natuurlijk. Hé Jos? *(gniffelt)*

SEPPE: Jos, zoudt gij mij nu eens geen twee frank kunnen l..?

JOS: Ik heb zelf bijna niets meer jong.

SEPPE: *(poeslief)* Boooooool?

BOL: Ja, vergeet het! Ik moet van vorige maand nog altijd een frank hebben!

JOS: Tja, dan zullen wij er ene met ons twee moeten invullen hé Bol?

BOL: We zullen niet anders kunnen hé Jos.

SEPPE: Jamaar allee mannen!.. En ge zult altijd zien.. Als ik er niet bij ben dan vallen ze alle vijf hé! *(kijkt hoopvol naar Truda)* Truda, kunt gij niet..?

TRUDA: Naar mij moet ge niet zien manneke! Mijn portemonnee is nog platter dan een uitgedroogde pladijs.

SEPPE: *(voorzichtig)* Martha, zoudt gij alstublieft voor deze ene keer eens..

MARTHA: Seppe, ge weet dat ge bij mij met die lotto niet moet afkomen! En daarbij, ge krijgt vijftig frank zondag. Ge moet maar zien dat ge er mee toekomt.

(Seppe wend zich nukkig af en stampt nijdig tegen de zak ajuinen)

Trouwens, moest ge die lotto nu winnen, wat zoudt ge er dan mee doen? Onnozeleteiten mee kopen zeker?

SEPPE: Een grote zeilboot zou ik ermee kopen Martha !.. Een hele grote zeilboot! Met masten en vlaggen en toeters en bellen en alles erop en eraan!

MARTHA: Och zo. En kunt gij daar mee varen, met zo een boot?

SEPPE: Nee..

MARTHA: Wel dan... Wat zoudt ge er dan mee doen?

SEPPE: Stoefen hé Martha. Dat zou ik ermee doen. Altijd maar stoefen. Van 's morgens tot 's avonds.. Volle bak stoefen!

BOL: *(schraapt gewichtig zijn keel terwijl hij in zijn zetel gaat zitten)* Nu we toch over geld bezig zijn. Ik ben eens curieus of 'mijne cheque' van het OCMW op tijd in de bus gaat zitten. Nu met die feestdagen.

JOS: Zeg maar 'chequeske' hé, want zoveel nullen staan er nu ook weer niet op.

BOL: Nee nee, dat weet ik. Maar het is toch nog altijd beter dan dat petieterig pensioentje van u. Als ge mijn 'chequeske' niet had, dan zouden we hier na een paar weken nogal smoelen trekken, denk ik.

TRUDA: Ik vind anders dat er hier nogal serieuze smoelen getrokken worden!

MARTHA: Daar moet ge nu weer niet over beginnen zeveren hé Bol, want ge weet

goed genoeg dat wij hier allemaal ons deel hebben. Gij hebt uwe cheque van het OCMW, de Seppe sleept materiaal aan van het stort, de Jos krijgt zijn zelfstandigenpensioen en als ge hier nu niet onder mijn dak moest zitten dan waart ge nat, want het is aan het sneeuwen.

TRUDA: C'est ça! En ik kom regelmatig op bezoek!

SEPPE: *(neemt beeldje van het aanrecht)* Hier zie! Wat is dat voor iets?

MARTHA: Dat is een houten beeldje!

SEPPE: Ja, dat ziet mijn orgel ook! Maar wat stelt dat voor? Het is precies een koe, maar dan zonder zo een zak vanonder.

MARTHA: Het is een os.

SEPPE: Nu dat ge het zegt! Het is een os miljaardedju! Hier zie Jos, er staat een os op de kast zie! Hebt gij dat weer gemaakt?

MARTHA: *(fier)* Ja. Schoon hé.

TRUDA: Kunt gij van mijne Gerard zo eens geen os maken?

SEPPE: Een os verdomme. Zeg Martha en den Bol heeft model gestaan zeker?

BOL: Ja, gij zeker niet! Want anders had het meer op een kakkerlak getrokken!

SEPPE: *(naar Bol)* Ah jaaaaa?

BOL: Ah jaaaaaa!

SEPPE: Ah jaaaaaa!

BOL: Ah jaaaaaa!

MARTHA: *(tegen Seppe)* Kom! Laat gij eerst maar eens zien wat ge vandaag zoal gevonden hebt op het stort!

(Seppe haalt zijn kinderwagen en rijdt tot vooraan de scène. Ook Jos komt kijken)

SEPPE: *(in het voorbijrijden tegen Bol)* Ah jaaaaa?!

BOL: Ah jaaaaaaa!

MARTHA: Eu..

SEPPE: Ho, dat is weer voor een bom geld dat ik bijeen gesprokkeld heb zenne mensen!

BOL: Voor een stinkbom zeker!

SEPPE: *(laadt uit)* Een paar kilo papier, een paar stukken koper, wat lege flessen..

BOL: *(afkeurend)* Hu!

MARTHA: Dat is allemaal voor bij de hoop. Niets apart?

SEPPE: Ja ja ja ja ja! *(toont oude pantoffels)* Een paar kemelharen sloefen! Een eenenveertig!

MARTHA: Heel goed! Dat is den Bol zijn maat!

BOL: Ik heb een tweeënveertig!

JOS: Dan trekt ge uw tenen maar wat in!

SEPPE: *(toont een trosje zwart gekleurde bananen)* Een schone tros bananen!

BOL: *(die snel komt kijken)* Bananen? Noemt gij dat nog bananen?

JOS: Ze hebben begot geen kleur meer!

SEPPE: Dat is normaal bij de deze!

JOS: Ah ja?

SEPPE: Volgens die mannen van het stort zijn het Congolese.

BOL: Alles kunnen ze hem wijsmaken hé, alles! *(terug in zetel)*

MARTHA: Alléé, nog iets?

SEPPE: *(toont een warmwaterkruik)* Een warmwaterblaas! Dan kunt ge in het bed uw voeten warm houden!

MARTHA: Er zit geen stop in!

JOS: Daar moet ge heel de nacht uw vinger insteken of wat?

MARTHA: Enfin, is de vertoning al afgelopen?

SEPPE: Nee nee, ik heb nog iets heel speciaal bij! *(toont een bh)* Een tettegeir!

MARTHA: Die hebt ge toch niet voor mij meegebracht zeker? Want die kanten dingen kan ik niet aan mijn lijf verdragen. Is het soms iets voor u Truda?

TRUDA: Ik draag dat ook niet manneke! Die van ons trekt het toch allemaal in frennen vaneen!

MARTHA: *(kritisch)* Zeg, als dat alles is dat ge bij hebt!

SEPPE: Jamaar, de mensen gooien niks meer weg. Kan ik daar godverdekke iets aan doen!? *(wil vertrekken met zijn kinderwagen)*

MARTHA: *(ziet er nog iets in liggen)* Hela, en wat is dat hier!?

SEPPE: Wat?

MARTHA: Houd u niet van den onnozele hé! Dat seksboekje hier!

SEPPE: Oh.. dat?

MARTHA: Dat ja!

SEPPE: Ja, ik dacht kom, het is winter. En ge zit daar 's avonds zo maar wat te koekeloeren. Dan is het al eens plezant als ge in een stripverhaal kunt bladeren.

TRUDA: Lap! Nog ene waar ge mee naar de dokter kunt!

MARTHA: Ge weet dat ge hier met die viezigheden niet moet binnenkomen! *(smijt het boekje in de kachel)*

SEPPE: Van mij kunnen ze hier niks verdragen! Helemaal niks! Wat ga ik hier nu weer heel de winter zitten doen? Met jullie mee kaarten mag ik ook al niet!

JOS: Niet moeilijk! Ge kent het verschil nog niet tussen een heer en een boer!

BOL: En dat is pertang iets dat hij zou moeten kennen!

SEPPE: Ik ben hier maar juist goed om te werken, ik.

MARTHA: *(ruimt ondertussen af)* Kom dan maar al helpen met de afwas!

SEPPE: *(naar deur koer)* Ik moet eerst naar het schijthuis.

MARTHA: Seppe toch!

SEPPE: Wat nu weer!

MARTHA: Kunt ge dat nu weer niet fatsoenlijk zeggen?

SEPPE: Wat bedoelt ge?

MARTHA: Kunt gij nu niet zeggen: Ik moet naar de koer, in plaats van..

SEPPE: Ah dat? (*ongeduldig*) Ja euh.. ik moet naar de koer, ja.

MARTHA: Dat klinkt al heel wat beter! Allee, maak dan maar dat ge weg zijt.

SEPPE: Dat zal het beste zijn.. Ik schijt bijna in mijn broek! (*af*)

MARTHA: (*zuchtend*) Wat ik daarmee moet gaan aanvangen dat weet niet.

TRUDA: Ja, hij heeft wel een vuil bakkes hé!

BOL: (*lachend*) Ik zou zeggen, verkoopt hem, maar ge gaat er niet veel voor krijgen, denk ik.

MARTHA: Kom, we beginnen aan de afwas!

TRUDA: (*vertrekt naar voordeur*) Ja!.. En ik zal eens gaan zien of die lekkere van mij al wakker is!

JOS: Ge moogt anders gerust nog eventjes blijven om de afwas mee te doen!

TRUDA: (*aan deur*) Ik weet het manneke, maar ik heb thuis zelf ook nog zoveel werk. Ik heb geen tijd om zomaar overal uren te zitten verslijten! Tot nog eens! (*af*)

BOL: Ge moet toch maar durven hé! Iedere keer binnenvallen als de mensen juist gaan eten.

MARTHA: Och, laat ze maar doen. Uiteindelijk is het de grootste sukkelaar van ons allemaal. En in de grond is het een goed mens.

BOL: (*mompelt*) In de grond wel ja.

(De klep van de brievenbus rammelt en er valt een enveloppe binnen. Ze kijken er alle drie naar.)

Verdomme, zou dat mijne cheque al zijn?!.. Daar zie Jos, dat kan goed mijne cheque al zijn zie.

(Jos kijkt veelzeggend naar Martha)

Jos! Ik zeg juist 'dat kan goed mijne cheque al zijn die daar ligt zie'.

(Jos smijt zuchtend zijn keukenhanddoek op het aanrecht en gaat hoofdschuddend de enveloppe oprapen)

JOS: Het is een lastenbrief! (aanslagbiljet)

BOL: Een lastenbrief?!

MARTHA: Dat meent ge niet!

JOS: Op naam van Jozef Vermeulen.

MARTHA: Dat is de Seppel!

JOS: Te betalen 2300 frank.

MARTHA: 2300 frank? Hoe kan dat nu? En hij verdient niets! Dat moet een abuis zijn!

JOS: Dat ge niets verdient geloven die mannen met hunne plastron niet Martha. En als we willen dat ze ons gerust laten denk ik dat we best proberen om dat te betalen. (*terug naar de afwas*)

MARTHA: (*volgt hem*) Hoe gaan we dat doen?

JOS: Ik zal volgende week wel eens gaan horen. Misschien kunnen we het afbetalen.

BOL: Lap! Dat is dan weer een week of drie geen haring! Een gelukkig 1979 zou ik zeggen! *(zet zich in de zetel en grijpt naar zijn radiootje)*

MARTHA: Boool!

BOL: Hé?

MARTHA: Afwassen!

BOL: Ja maar, ge weet toch dat ik niet goed tegen water kan!

JOS: Ja, dat hadden we al geroken!

MARTHA: En zorg ervoor dat ge die pilletjes van dat radiootje niet helemaal leeg speelt hé! Ik zou graag de speech van de paus horen op kerstdag.

JOS: *(mompelt)* De paus. Hu.. die handelsreiziger.

MARTHA: Ge moogt daar ge zo niet over spreken Jos. De paus is een afgevaardigde van God.

JOS: Sorry Martha, maar ik geloof niet in God.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze